

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefón 2113

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Našim naročnikom!

1. Prosimo naročnike, da takoj plačajo vsaj nekaj naročnine za »Slovenskega Gospodarja« za leto 1932, ali pa naj prosijo za potrpljenje do Velike noči.
2. Kdor lista zanaprej ne misli več plačati, naj nam takoj na prvo številko napiše: **Nazaj. Nisem več naročnik,** in list zopet vrže na pošto.
3. Zdaj se delajo novi naslovi. Kdor želi, da se mu naslov popravi, naj nam takoj piše. Popravite posebno hišne številke. Zato nam pišite n. pr.: Prej je bila hišna številka ??, nova pa je zdaj ??.
4. Če kdo dobiva pomotoma dva lista, naj enega vrne in naj na list napiše: »Dobivam dva.«
5. Prve številke novega leta so nam že pošle. Novim naročnikom vpišemo naročnino od dneva vpošiljatve naprej.

»Slovenski Gospodar« stane:

Za celo leto 32 Din.

Za pol leta 16 Din.

Za četrt leta 9 Din.

Ako nimate položnice, kupite si jo na pošti in vpišite na njo številko 10603.

Adolf Hitler, vodja nemških fašistov in kandidat za predsednika.

Nenapovedana vojna.

Japonci še niso do sedaj napovedali vojne in vendar izvršujejo vojna podvzeta v velikem stilu. Kitajci tudi niso napovedali vojne, marveč se junjško branijo zoper japonske napadalce. Svet stoji pred strašnim dejstvom, tako je izjavil zunanji minister Anglije, John Simon, da se je vojna začela na kitajskem ozemlju, in sicer med dvema državama, ki ste članici Zveze narodov in sedaj obenem članici sveta te Zveze. To se je zgodilo kljub temu, da Kellogova pogodba in pariška pogodba obsojata vojno kot sredstvo politike za državo. Zgodilo se je to kljub vsem naporom, ki so bili storjeni, da se vzpostavi v svetu mir in mirovno postopanje ter da se izravna vsi spori, ki nastanejo med državami — članicami Zveze narodov.

Osvajalna politika nacionalistično-militarističnih krogov v Japonski je dovela do zavzetja cele Mandžurije, ki je formalno neodvisna država. Ta neodvisnost pomenja po japonskem tolmačenju neodvisnost od Kitajske, toda podrejenost Japonski in njenim interesom. Po tem velikem uspehu, ki je bil omogočen, ker je bila boljševiška Rusija v ulogi trpnega gledalca, so Japonci segli po kitajskem državnem ozemlju ter napadli Šangaj. V političnih krogih zlasti v Angliji in v Zedinjenih državah se sodi, da je japonski napad na Šangaj bil velika napaka japonskih vojaških in diplomatskih krogov. Japonska špekulacija je namreč bila ta: Šangaj je največje kitajsko izvozno in uvozno pristanišče. Če dobimo to mesto v svoje roke, se polastimo glavnega vira dohodkov za vsako kitajsko vlado. Potemtakem bo morala Kitajska pred Japonsko na kolena ter sprejeti vse naše pogoje.

Izvršitev te japonske špekulacije so prevzeli vojaški in diplomatski krogi. Japonski vojaški strokovnjaki so natančno izračunali, koliko bo treba vojaških sil za japonsko ekspedicijo proti Šangaju. Diplomati pa so računali s tem, da je Zveza narodov brez moči ter da so države v Evropi med seboj nesložne radi vprašanja vojne odškodnine ter da tudi niso v skladnosti z Zedinjenimi državami Amerike radi vprašanja vojnih dolgov. Prezrli pa so ti politični in diplomatični krogi moč in oblast javnega mnenja v Evropi in na svetu, ki je na strani napadenih Kitajcev. Prezrli so tudi, da je boljševiška Rusija sedaj sicer slaba, da pa more

vendar enkrat priti čas, ko bo ojačena Rusija uveljavila svoje pravice in zahteve v Mandžuriji. Kakor Rusija tudi Amerika sedaj ne misli na vojno z Japonsko, toda gleda z neprijaznimi očmi na porast Japonske in njene oblasti v Mandžuriji in v Tihem Oceanu. Anglija je istotako razpoložena, ker se ji je treba bati za Avstralijo.

To so bile velike napake v diplomatičnem računu Japonske. Ravno tako usodne, če ne usodnejše, pa so bile napake v računu japonskih vojaških strokovnjakov. Njihova ocena vojaške odpornosti Kitajske je bila veliko podcenjevanje sedanje Kitajske. Mislili so, da je Kitajska dežela zmede, spora in strahopetnosti ter da bodo kitajski mogotci pred japonskimi bojnimi ladjami, topovi, letali in bombami padli na tla ter zaprosili Japonce milosti in odpustčenja. Pa se je zgodilo čisto drugače. Kitajci so se izkazali za hrabre, požrtvovalne in nepopustljive branitelje svoje, po krivici napadene zemlje. Odbili so vse japonske napade, tudi veliko in splošno ofenzivo, ki je trajala štiri dni. Narodna vlada kitajska se zaveda, da s tem nenapovedana vojna še ni končana, marveč da bo še prišlo do mnogoterega napada od strani Japoncev. Kitajska vlada računa z možnostjo enoletne vojne ter kupuje strelivo, letala ter vse potrebno. V smislu miru in v interesu obeh narodov, Japoncev in Kitajcev, pa je pričakovati, da bo ta nenapovedana vojna čimprej končana.

*

Hindenburg, predsednik nemške republike in zopet najresnejši predsedniški kandidat.